

[Undervisnings- og forskningsministeren]

serende specialundervisning, afskæres fra denne undervisning, fordi der ikke eksisterer noget tilbud, eller fordi amtskommunerne anvender kvoteordninger som styringsredskab.

Af loven om specialundervisning for voksne fremgår, at enhver amtskommune skal sørge for, at personer med fysiske eller psykiske handicap efter undervisningspligtens ophør kan få undervisning og specialpædagogisk bistand, der tager sigte på at afhjælpe eller begrænse virkningerne af disse handicap.

Amtskommunerne har mulighed for at henvise personer, der er berettigede til kompenserende specialundervisning, til undervisning etableret efter overenskomst med f.eks. en privat initiativtager.

Anmodning om specialundervisning kan fremsættes af den pågældende person, hans/hendes forældre eller andre pårørende, de sociale myndigheder, sundhedsmyndighederne eller andre, der har kendskab til personens behov for specialundervisning.

Der er ikke i lovgivningen på området formuleret noget krav til de enkelte amtskommuner om opsøgende virksomhed eller særlige regler om tilbudsgivning.

Amtskommunen afholder de med undervisningsvirksomheden forbundne udgifter.

Der er således ikke mulighed for, at amtskommunerne alene af budgetmæssige årsager kan afvise at opfylde deres forpligtelse, men naturligvis kan der – navnlig i en indkøringsperiode – forekomme eksempler på, at det ikke har været muligt for en amtskommune umiddelbart at etablere kompenserende specialundervisning for enhver med fysiske eller psykiske handicap, der har anmodet om undervisning.

Som eksempel kan nævnes, at hvis ønsket er undervisning i mobility for blinde, forudsætter undervisningens gennemførelse, at en kvalificeret mobilityinstruktør kan/vil påtage sig opgaven.

Det er min opfattelse, at amtskommunerne generelt opfylder deres forpligtelse til at sørge for relevant kompenserende specialundervisning i overensstemmelse med lovens forudsætninger.

Spm. nr. S 429

Til boligministeren (15/1 88) af:

Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det ikke er forbundet med unødige omkostninger, at Kort- og Matrikelstyrelsen flyttes sammen på et midlertidigt sted, inden den endelige udflytning til nybyggede lokaler sker?«

Begrundelse

Geodætisk Institut har inden for de seneste år fået foretaget omfattende edb-installationer. Disse er blevet foretaget i nuværende lokaler, herunder bl.a. afdeling 2 i Hellerup og afdeling 1 i Ordrup.

Nu arbejdes der med udflytning til midlertidige lokaler, hvor der igen skal foretages tilsvarende kostbare edb-installationer. Og endelig skal det hele gøres om igen, når en omegnskommune i Københavns Amt har foræret ministeriet en byggegrund til den nye kortstyrelse, et projekt, der jo forventes færdigt inden for 4 år.

Spørgeren mener, at der vil kunne spares mange penge og meget besvær for medarbejderne, hvis den midlertidige sammenflytning springes over, og derfor er spørgsmålet stillet.

Svar (22/1 88):

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Geodætisk Institut, Søkortafdelingen og Matrikeldirektoratet har for tiden til huse 8 forskellige steder i hovedstadsområdet.

Det har derfor været en væsentlig forudsætning for forslaget om sammenlægning af de tre virksomheder, at der skete en fysisk samling af disse.

Det er hensigten, at denne samling af virksomheder i én bygning skal ske hurtigst muligt. Det indgår ikke i planerne for sammenlægning, at man først skal flytte dele af virksomhedens afdelinger til midlertidige lokaler, før den endelige udflytning til nybyggede lokaler sker.

Det er rigtigt, at Geodætisk Institut i de senere år har foretaget betydelige anskaffelser af edb-materiel. Materiellet er imidlertid af en sådan karakter, at det uden større udgifter vil kunne flyttes.

Spm. nr. S 430

Til boligministeren (15/1 88) af:

Behnke (FP):